

Fundagerð frá

RÁÐSTEFNU KVENNAFRAMBOÐSINS Í ÖLFUSBORGUM,
dagana 25. og 25. september 1982.

Ráðstefnan sett kl. 11, laugadaginn 25. 1982

Fundarstjórar: Sigurbjörg Aðalsteinsdóttir
 Sigríður Dúna Kristmundsdóttir.

Fundaritari fyrri daginn Snjólaug Stefánsdóttir

Pátttakendur í ráðstefnunni voru þegar flest var um 50.

Fyrsti liður dagskrár var framsaga Hlinar Agnarsdóttir og
 fjallaði erindi hennar um reyśluna af starfi Kvennaframboðsins.
 Erindi Hlinar fylgir hér með. (x-þylgir.)

Að framsögu Hlinar lokinni gerði Ingibjörg Hafstað grein
 fyrir athugunum sínum o.fl. á blaðaskrifum um Kvenna-
 framboðið meðan á kosningarbaráttunni stóð. Kom fram
 í máli hennar að af þeim c.a. 30 blaðagreinum sem fjölluðu
 um Kvennaframboðið, voru einungis tvær sem voru jákvæðar í
 okkar garð. Rýndi hún meðal annarrs í málfar þessara skrifa
 og kemst að raun um að skrifbentarnir hafi ákveðið kerfi
 í pólitískum skrifum og að þeir hafi í raun ekki skilið grund-
 völl Kvennaframboðsins. Ingibjörg vitnar m.a. í grein
 eftir Þorbjörn Broddasson (sjá meðf. punkta Ingibjargar)
 og kemsta að þeirri niðurstöðu að Þorbjörn fari í marga
 hring og að grein hans poli litla rýni. Hún télur að
 líklega hafi við ekki gefið okkur nægilegan tíma til að
 rífa í okkur þessar greinar, á sínum tíma. Að framsögn
 Ingibjargar lokinni urðu stuttar umræður þar sem m.a. kom
 fram að Kvennaframboði hefði mátt vera skilmerkara í
 "vinstri - hægri" umræðunni. "Priðja víddinn" þeirra á
 Akureyri gafst vel í umræðunni um hvar við værum á hinum
 hefðbundna pólitískra skala.

Kl. 11.30 var farið í umræðuhópa, þar sem til umræðu var
 reynsla okkar af starfi Kvennaframboðsins og blaðaskrifin.

Matarhlé var frá 13.30 til 14.30

Eftir matarhlé voru niðurstöður hópanna kynntar, sjá samantekt
 á niðurstöðum allra umræðuhópa á meðfylgjandi plaggi.

í kringum kynningu á niðurstöðum hópann, urðu oft miklar umræður, m.a. gerði Guðrún Jónsdóttir grein fyrir hvernig málum hefði verið háttar í borgarráði og í borgarstjórn í umræðunni um stöðvun togara BÚR. Sagðist hún hafa upplifað málsmæðferð þeirra Davíðs og Sigurjóns sem hreina og klára sýndarmensku fyrir fjölmíðla. Að sér hefði liðið mjög illa og að allur frágangsmátinn í þessu máli fyrir neðan allar hellur. Guðrún gerði grein fyrir sínum tilfinningum í þessu máli í Borgarstjórn, og var mætt með hótfyndni frá þeim kumpánum Davíð og Sigurjóni. Oft var vitnað í þessi viðbrögð Guðrúnar sem mjög jákvæð og að við konur ættum að leifa okkur og að þora að sína tilfinningar okkar, einnig í borgarmálastarfinu. Guðrún lét bóka eftir sér á borgarstjórnarfundi að hún væri andvíg stöðvun togaranna hja BÚR.

Þá urðu töluverðar umræður um láglaunakonur og þá oft vitnað í þær konur sem unnu með okkar að hátiðinn í Laugardal s.l. vor, og sem síðan hafa ekki verið með í neinu starfi innan Kvennaframboðsins. Ýmis sjónamið voru á loft, m.a. þau að það væri ekki í okkar vekahring að leysa vandamál láglaunakvenna. Og eru ekki flestar konur láglauнаðar, líka þær sem eru menntaðar, sbr. við flestar. Aðrar töldu það skyldu okkar að fara til þessara kvenna, inní verkalyðsfélögin, á vinnustaði ofl. og virkja þær í kvænnfrelsisbaráttunni. Ákveðið að stefna að því að halda ráðstefnu um KJÖR KVENNA hið fyrsta. Og að stefnt skuli að því að bjóða "bása" konunum í kaffi eða á basar á Hótel Vík.

Kaffi 16.30 - 17.00

Eftir kaffi var Kristín Ástgerisd. með framsögu um, hvers konar hreyfing á Kvennaframboðið að vera. (sjá meðf. erindi) Sú hugmynd hennar sem fékk jákvæðustu viðbrögðin varðandi skipulagnin Kvennaframboðsins, var að sem áður yrði félagsfundur æðsta vald hreyfingarinnar, en að tveir undirhópar væru starfandi, annarsvegar borgarmálahópur og hins vega kvænnfrelsishópur með mjög sterki tengingu á milli, undir þessum hópum yfir síðan margir aðrir starfshópar, skipulagshópur, friðarhópur o.s.frv.

Í lok erindis sín, stak Kristin uppá að eftirfarandi atriði yrðu rædd í umræðuhópunum:

1. Hverskonar hreyfing á Kvennaframboðið að vera ?
 2. Þurðum við að skilgreina markmið Kvennaframboðsins uppá nýtt og þá hvernig
 3. Ef svo, hvernig eignum við að vinna að þeim markmiðum ?
 4. Eiga karlmenn að fá aðgang að Kvennaframboðinu.
- Hversvegna - Hversvegna ekki?

Að lokinn framsögu Kristínar var farið í umræðuhópa, kl. 17. Matarhlé var kl. 19. Kl. 20 var safnast saman aftur og umræðuhópar skilið niðurstöðum sínum. Ákveðið var að fresta umræðu um niðurstöðu hópanna þar til daginn eftir en stuttar umræður urðu þó um stöðu borgarulltrúa okkar, hvort þeir væru orðnir "fúlegg" í baráttunni/kvennaframboðinu, ekki var almennt talið að svo væri og það væri mikilvægt að við allar kvennaframboðskonur stæðum fast við bak fulltrúa okkar. Þá urðu stuttar umræður um hvort ekki væri tímabært að við hugsuðu uppá nýtt varðandi ýmis viðtekin hugtök og almenna málnotkunn. Að viðtekin hugtök mótuðust fyrst og fremst af þeim veruleika sem við búum við og hverjir eru það sem skilgreina veruleikan - karlmenn?

Rætt var um hvort karlmenn skyldi fá að vera með okkur og virtis sem fundurinn væri því mótfallinn, - ákveðið á næsta félagsfundi-.

Kl. 21 flutum við okkar í þægilegri sætu og fengum okkur hressingu á meðan Valgerður Bjarnadóttir frá Akureyri sagði okkur frá reynslu þeirra Akureyrakvenna af kvennaframboðsstarfinu þar nyðra. Fara hér á eftir glefsur úr tölu Valgerðar: Hugmyndin um Kvennaframboð kom upp í opnu húsi hjá jafnréttishópnum á Akureyri. Konur á öllum aldri tóku virkan þátt í starfi Kvennaframboðsins frá upphafi og líklekt að aldursdreifing hafi verið meiri nyrða en í Reykjavík. Valgerður sagði að menntakonur haf upphalfega dóminerað hugmyndafræðilegu umræðuna, en að allar konur innan végbanda framboðsins verið mjög virkar. Hún sagði það ekki mikilvandamál á Akureyri þetta með borgarmálastarfið annarsvegar og jafnréttishreyfingu/kvennfrelsishreyfingu hinsvegar, þar sem jafnréttishreyfing er þar fyrir hendi og á milli

hennar og Kvennaframboðsins sé mjög góð samvinna, að margar sömu konunar séu í báðum hreyfingunum. Þá telur hún að samstarf kvenna frá hinum mismunandi flokkum sé meiri og auðveldari á Akureyri m.a. vegna þess að margar þeirra vinni saman innan vébanda jafnréttishreyfingarinnar. Þá sé auðveldara að ná til fólks á Akureyrir, þar sem staðurinn sé það lítill og að starfi Kvennaframboðsins megi líkja við góðan snjóbolta sem hleður vel utan á sig, að auðvelt hafi verið að dreifa blaðinu og að komast í bein tengsl við íbúana.

Morguninn eftir kostninga sagði Valgerður þá býrjuðu biðlarnir að hringja og þá varð KF əða þriðja víddin að taka afstöðu. Það var eilífur þrýstingur bæði innan Kvennafrb. og frá biðlunum, fundir ofl. um það með hverjum við færum samstarf. Að lokum var ákveðið að fara í samstarf með Framsókn, Alþ.bandalaginu og Alþ.flokknum en kratarnir dóu sig út v. Álvers-málsins.

Valgerður sagði að mikil vinna hefði verið undanfarið í bæjarstjórnarmálunum, en að töluverð deyf hefði verið innan Kvennafrb. í sumar,. Taldi hún það gott að hópurinn hefði hvílt sig. En að nú væri allt að fara af stað aftur og að mikið og gott starf væri sjáanlegt framundan. Að til stæði að halda ráðstefnu. Vildi hún gjarnan sjá eitthvað að Reykvískum Kvennaframboðskonum á þeirri ráðstefnu, og að meiri samvinna og samflot væri á milli okkar.

Valgerður sagði að konur á landsbygðinni séu farnar afs stað og hafi gert fyrir kosningar víða á landinu og að við þurfum að standa saman en ekki að Reykjavíkurkonur haldi að þær þurfi að "hugsa um þær". Að við konur þurfum að taka "kvennlega"afstöðu í öllum málum, en ekki þó þannig að við séum að fórna okkur eða í hjálparstarfinu eins og svo títt hefur verið með konur.

Hún segir að karlmenn hafi verið meir með í starfinu á Akureyri en í Reykjavík og að hún hafi í upphafi óttast of mikil afskipti þeirra. T.d. hafi verið á fundum ritnefndar 3 karlar og umræðan oft leiðst útí hluti sem als ekki skiptu máli fyrir baráttu kvenna . Karlarnir unnu mikið og allt það sagði hún, EN þeir voru ritskoðaðir

við breyttum orðalagi og öðru sem passaði hreinlega ekki orðnotkunn okkar kvenna. Nú vilja flestar Kvennaframboðskonur á Akureyri kveðja karlana í framb. í bili. Við viljum finna sameiginlega reynsluheim okkar kvenna. Valgerður sagðist stöðugt vera að upplifa-reyna það hverju mikið sameiginlegt konur eiga, jafnvel konur sem hún áður talði sig eiga fátt sameiginlegt með eru henni nú nákomnar.

Valgerður sagði að það væri mjög mikilvægt að við stæðum þétt saman, því það væri auðvelt að verða bara venjulegur pólitíkus, við yrðum að leifa okkur og að þora að sína tilfinningar okkar alstaðar í borgarmálum og víðar og að við varðum að fá að vera KONUR, að leyfa okkur það og viðurkenna okkur sem slíkar.

Á þessu stigi í tölu Valgerðar varum við konunar farnað að spjalla meira saman og var Valgerður m.a spuið um hvort Akureyrarkonur hugðust & framboð til Alþingiskosninga, Hún tali Alþingi fjarlægt í öllum skilningi og að enginn umræðugrundvöllur væri fyrir sliku framboði á Akureyri.

Dagskrá laugardagsins 25.9. lokið kl. 10.45